Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 447 van 22 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge de hierboven geciteerde wetsbepaling verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker, die de Somalische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien zijn problemen met Al-Shabaab niet geloofwaardig waren. Daarnaast kon hij de toenmalige moeilijke veiligheidssituatie in Marka ontlopen door zich in Mogadishu te vestigen, waar hij een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief had. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 268 162 van 11 februari 2022.

Het CGVS nam een beslissing tot niet-ontvankelijkheid in het kader van zijn tweede en derde verzoek. Hij diende geen beroep in tegen deze beslissingen.

In het kader van zijn huidig verzoek verklaart verzoeker nu dat hij van de Habr Gidr clan is. Hij zegt opnieuw dat hij van Merka afkomstig is, maar zou het laatste jaar voor zijn vertrek in Mogadishu gewoond hebben. De problemen die hij in zijn eerdere verzoeken aanhaalde zouden nog steeds actueel zijn, maar hij heeft geen verdere informatie. Hij lijdt aan psychosen en verbleef van 25 november 2024 tot maart 2025 in een psychiatrische instelling. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek legt hij volgende documenten neer: twee attesten van het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexius, een certificaat van een Nederlandse psychiater, en een attest van een huisarts.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) hij nu opnieuw stelt dat de ongeloofwaardige problemen uit zijn vroegere verzoeken nog steeds actueel zijn, zonder zelfs enig nieuw element toe te voegen, zijn kans op internationale bescherming niet aanzienlijk groter maakt.
(ii) verzoeker verklaringen aflegt in zijn huidig verzoek die strijdig zijn met zijn vroegere verklaringen. Zo zegt hij dat hij van de Habr Gidr clan is, terwijl hij eerder zei dat hij van de Bimaal clan was. Ook blijkt zijn broer M. niet alleen nog te leven, maar begeleidt hij hem bij de DVZ, terwijl hij eerder verklaard had dat hij overleden was. Verder stelt hij nu dat hij ongeveer een jaar in Mogadishu heeft gewoond, terwijl hij in zijn eerste verzoek zei dat het ongeveer drie maanden was, en in zijn tweede verzoek maakte hij er één maand van. Deze elementen doen verder afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid, die al aangetast was omwille van zijn bedrieglijke verklaringen in het verleden.
(iii) zijn psychiatrische problemen, die hij staaft met attesten, niet betwist worden, maar geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Uit zijn verklaringen blijkt immers nergens dat hij omwille van zijn ras, zijn nationaliteit, zijn politieke of religieuze overtuiging, of omwille van zijn toebehoren tot een bepaalde sociale groep in zijn land van herkomst niet op een passende behandeling van zijn medische problemen zou kunnen rekenen. Zijn gezondheidsproblemen vallen evenmin onder de definitie van de subsidiaire bescherming. Hij kan voor een beoordeling van de medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf richten aan de minister of haar gemachtigde.
(iv) hij ook niet aannemelijk maakt dat hij nu of in het verleden geen betrouwbare verklaringen zou (hebben) kunnen afleggen omwille van zijn psychiatrische problemen. Uit één van de attesten van het Sint-Alexius-ziekenhuis blijkt immers dat hij behandeld wordt met medicatie en dat zijn situatie stabiel is. Er wordt eveneens vermeld dat hij in staat is tot coherente gesprekken en dat hij opnieuw interviewbaar is,

indien nodig met onderbrekingen. Zijn huidige medische stukken dateren allemaal van eind 2024 en verstrekken geen informatie over zijn gezondheidstoestand ten tijde van zijn vorige verzoeken. Ze bieden dus ook geen verschoningsgrond voor zijn onaannemelijke verklaringen. Bovendien heeft hij in het verleden ook nooit concreet aannemelijk gemaakt dat hij niet bij machte zou zijn om betrouwbare verklaringen af te leggen. (v) gezien eerder reeds bleek dat zijn familie in Mogadishu zou wonen en dat hij daar over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikte, en gezien hij nu zegt dat hij ongeveer een jaar in Mogadishu heeft gewoond voor zijn vertrek, hier de veiligheidssituatie in Mogadishu moet worden beoordeeld. Er kan niet worden gesteld dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er is geen sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in zijn hoofde zouden verhogen.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoeker het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt om met name te worden gehoord zodat hij een verdere toelichting en verduidelijking zou kunnen gegeven hebben omtrent zijn psychische ziekte en de impact hiervan op zijn verklaringen, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen omtrent voorgaande elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

8. Verzoeker stelt dat hij accepteert dat zijn eerdere verklaringen inconsistenties bevatten, maar wijst erop dat deze verklaarbaar zijn in het licht van zijn ernstige psychiatrische aandoeningen, waaronder psychosen, zoals gediagnosticeerd en bevestigd door meerdere medische instanties, en haalt verder aan dat zijn toestand intussen "gestabiliseerd" is, niet uitsluit dat vervormde perceptie, geheugenstoornissen of communicatiemoeilijkheden in eerdere asielprocedures een reële impact hebben gehad. Verder betoogt hij dat: "Dit blijkt ook uit haar gedrag buiten de procedure: verzoekende partij verdwijnt geregeld uit het opvangcentrum, wordt aangetroffen op straat of zelfs in het buitenland zoals Duitsland, zonder duidelijke uitleg of begeleiding. Zulke gedragingen zijn rechtstreeks gelinkt aan haar aandoening en bevestigen de instabiliteit van haar functioneren. Haar eerdere verklaringen werden onder wisselende omstandigheden en mogelijk zonder inzicht in de juridische draagwijdte afgelegd.".

De Raad merkt op dat uit de onderstaande vaststellingen, gemaakt door de commissaris-generaal in de verschillende beslissingen genomen in hoofde van verzoeker tijdens zijn verzoeken om internationale bescherming, waaruit blijkt dat rekening werd gehouden met zijn psychologische problemen, geenszins blijkt dat hij niet in staat zou zijn geweest om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedures deel te nemen.

De Raad wijst dienaangaande eerst op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in het kader van zijn huidig verzoek: "In afwijking van de beoordeling in uw derde verzoek, merkt het CGVS op dat er actueel in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verklaart dat u ziek bent en uit uw documenten blijkt dat u aan psychosen lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend. Zo werd uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) meermaals uitgesteld tot u gezond genoeg was om dit af te leggen. Daarnaast werd u begeleid door uw broer M. bij dit onderhoud (verklaring volgend verzoek DVZ, 18 maart 2025, punt 11, punt 24). Bijgevolg kan redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

[…]

Ten overvloede moet opgemerkt dat u ook niet aannemelijk maakt dat u nu of in het verleden geen betrouwbare verklaringen zou (hebben) kunnen afleggen omwille van uw psychiatrische problemen. Uit één van de attesten van het Sint-Alexius-ziekenhuis blijkt immers dat u behandeld wordt met medicatie en dat uw situatie stabiel is. Er wordt eveneens vermeld dat u in staat bent tot coherente gesprekken en dat u opnieuw interviewbaar bent, indien nodig met onderbrekingen (zie groene map, document 1B). Uw huidige medische stukken dateren allemaal van eind 2024 en verstrekken geen informatie over uw gezondheidstoestand ten tijde van uw vorige verzoeken. Ze bieden dus ook geen verschoningsgrond voor uw onaannemelijke verklaringen. Bovendien hebt u in het verleden ook nooit concreet aannemelijk gemaakt dat u niet bij machte zou zijn om betrouwbare verklaringen af te leggen.".

De commissaris-generaal stelde het volgende vast in de beslissing genomen in het kader van zijn eerste verzoek: "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u na een leeftijdsbepaling op 29 oktober 2019 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Op 8 februari 2021 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.".

In de beslissing genomen in het kader van zijn tweede verzoek, waartegen hij geen beroep heeft ingesteld bij de Raad, stelde de commissaris-generaal het volgende vast: "Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legt documenten neer van het psychiatrisch ziekenhuis St-Martin waarin algemene informatie staat over de mogelijkheden tot opname. Hieruit blijkt echter niet dat u opgenomen werd. Ook legt u een attest neer over twee consultaties die plaatsvonden op 4 januari 2023 en op 22 januari 2023, waarin staat dat u donkere gedachten en slaapproblemen hebt en dat u een alcoholprobleem hebt. Nergens uit deze documenten blijkt dat u niet in staat was uw persoonlijk onderhoud af te leggen. Ook dient te worden opgemerkt dat u bij de RVV niets over uw mentale problemen hebt vermeld. Uit deze stukken blijkt evenmin dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat was of bent coherente en consistente verklaringen af te leggen, noch wordt in deze stukken aangegeven dat u niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(…)

Wat betreft uw opmerking dat u door mentale problemen tijdens uw persoonlijk onderhoud veel fouten hebt gemaakt (verklaring volgend verzoek DVZ dd. 14.03.2023, punt 17), dient te worden vastgesteld dat u uw mentale problemen niet staaft met enig attest. U toont niet aan of u een diagnose hebt gekregen en of u in behandeling bent. Ook licht u niet concreet toe welke fouten u hebt gemaakt ten gevolge van deze mentale problemen. Bovendien had u dit element al moeten aanbrengen tijdens de beroepsprocedure van uw eerste verzoek. Het simpelweg op algemene wijze stellen dat u fouten hebt gemaakt, zonder daarbij toe te lichten welke fouten, en zonder daarbij de mentale problemen die de fouten zouden hebben veroorzaakt ook maar enigszins te staven, is onvoldoende om een ander licht te werpen op de vroegere beoordeling van het CGVS en de RVV.".

In de beslissing van de commissaris-generaal genomen in zijn vorig verzoek, waartegen hij geen beroep heeft ingesteld bij de Raad, werd het volgende vastgesteld: "Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U haalt bij het indienen van dit derde verzoek zelf geen elementen of omstandigheden aan die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ, 27 juli 2023). Meer nog, u verklaart dat u wel stress en angsten hebt, maar dat het beter met u gaat sinds u het rustiger aan doet met hasj en alcohol (verklaring volgend verzoek DVZ dd. 27.07.2023, punt 17). Daarnaast verklaart u dat u een slecht geheugen hebt (verklaring volgend verzoek DVZ dd. 27.07.2023, punt 17). U staaft deze uitspraak niet met documenten en brengt geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat uw actuele geheugenproblemen een invloed zouden hebben op uw vroegere verklaringen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.".

De Raad merkt verder op dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat zijn psychische problemen in zijn hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. De Raad merkt op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de autoriteiten van Somalië hem op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen (HvJ 18 december 2014 (GK), C-524/13, M'Bodj). Verzoeker moet zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen richten tot de geëigende procedure. De Raad is in casu overeenkomstig artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal inzake een verzoek om internationale bescherming, te oordelen over de vraag of de verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of de verzoeker een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk zou zijn in het land van herkomst (cf. RvS 26 augustus 2015, nr. 11.504 (c)).

9. Waar verzoeker stelt dat hij zich nu opnieuw beroept op de problemen met Al-Shabaab uit zijn eerdere verzoeken en dus steeds op deze kernproblematiek blijft terugkomen, veeleer op authenticiteit dan op opportunisme wijst, merkt de Raad op dat verzoeker heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek louter verklaringen heeft afgelegd die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas.

De Raad wijst er op dat het louter behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de verzoeker om internationale bescherming ook daadwerkelijk wordt vervolgd. De verzoeker om internationale bescherming moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker zijn relaas is ongeloofwaardig. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde sociale groep irrelevant.

10. De Raad ziet niet in, en verzoeker geeft ook geen verdere uitleg, hoe hij door "isolatie" en "desinformatie" een foutieve inschatting zou hebben gemaakt omtrent het al dan niet overlijden van zijn broer.

Met zijn algemene opmerking dat nergens uit het dossier blijkt dat verzoeker ooit bewust of strategisch bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

11. De bestreden beslissing stelt verder dat: "Gezien eerder reeds bleek dat uw familie in Mogadishu zou wonen en dat u daar over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikte, en gezien u nu zegt dat u ongeveer een jaar in Mogadishu hebt gewoond voor uw vertrek (verklaring volgend verzoek DVZ, 18 maart 2025, punt 10), moet hier de veiligheidssituatie in Mogadishu worden beoordeeld.".

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, heeft de Raad bij beschikking van 2 december 2025 in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet actuele informatie opgevraagd met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië. Verzoeker heeft de EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025 ter kennis van de Raad gebracht.
Verweerder heeft de UNHCR "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022, de EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025, de EUAA "Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation" van mei 2025, de EUAA "Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments" van 13 augustus 2025 en de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie" van 25 maart 2025 (update) aan de Raad voorgelegd.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu moet worden beoordeeld. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, besluit de Raad op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat er actueel in Mogadishu geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Mogadishu louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wel blijkt dat in Mogadishu, de mate van het willekeurig geweld hoog is zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die naar Mogadishu terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Er zijn verder geen elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te Mogadishu. Uit de bestreden beslissing blijkt: "Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand, is onvoldoende om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon, gezien uit uw documenten blijkt dat uw situatie stabiel is en u in staat bent coherente gesprekken te voeren (zie groene map, document 1B). Uit uw documenten blijkt niet dat u niet over de nodige mentale capaciteiten zou beschikken om een situatie naar behoren in te schatten waardoor u uzelf zou blootstellen aan het risico getroffen te worden door het willekeurig geweld. Bovendien kan u in Mogadishu op uw familie rekenen (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, 15 juni 2021, p. 6-8; verklaring DVZ, 13 februari 2020, punt 10).". Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die hier anders over doen denken.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

12. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. Aanvullende nota's

Op 28 mei 2026 dient verzoeker overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in, met daarbij gevoegd een psychiatrisch attest van 12 mei 2026.

Op 2 juni 2026 dient verzoeker een tweede aanvullende nota in, met daarbij gevoegd een getuigenis van zijn sociaal assistente van 28 mei 2026.

5.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

5.2. Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

6. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 3 juni 2026 om 10 uur 30 staat het volgende vermeld:

"*Tolk 1853 staat onder eed en tolkt Somalisch – Nederlands.*
De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker wenst zijn specifiek profiel te benadrukken en betwist dat hij geen nieuwe elementen zou hebben bijgebracht die de kans op bescherming vergroten. Hij acht verweerders handelwijze incorrect, aangezien werd aanvaard dat hij bijzondere procedurele noden kan doen gelden en hiermee rekening werd gehouden tijdens zijn persoonlijk onderhoud, maar niet in de analyse van zijn verklaringen die nadien werd gemaakt. Het volstaat niet om enkel het verhoor aan te passen, ook de analyse moet worden aangepast. Uit de stukken die hij voegt bij zijn aanvullende nota blijkt dat verzoeker niet in staat is om gedetailleerde verklaringen af te leggen. Verzoeker werd meermaals opgenomen, heeft meerdere psychoses doorgemaakt en is niet in staat om voor zichzelf te zorgen. Aldus is er sprake van een onredelijke beoordeling. Verweerder is op de hoogte van de elementen die hem uiterst kwetsbaar maken, maar analyseert de mogelijke impact hiervan in geval van terugkeer niet. De vraag dringt zich op of hij in Somalië zal kunnen rekenen op hulp en of hij niet het slachtoffer zal worden van discriminatie en mishandeling, maar deze werd niet beantwoord. Daar komt bovenop dat de algemene situatie in Somalië van dag tot dag verergert. Indien hem niet de vluchtelingenstatus kan worden toegekend, moet minstens grondig worden onderzocht of hem niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, gelet op zijn psychologische toestand. Verzoeker meent dat verweerder een uiterst oppervlakkige beoordeling heeft gemaakt, waarbij hij zonder meer is voortgegaan op de negatieve beoordeling van zijn eerste beschermingsverzoek, zonder rekening te houden met de actuele feitelijke toestand die sterk is geëvolueerd sinds dit eerste verzoek. Hiernaar gevraagd, wenst verzoeker verder niets toe te voegen."

7.1. De Raad stelt vast dat verzoeker heden middels zijn aanvullende nota's van 28 mei en 2 juni 2026 nieuwe stukken voorlegt, die dateren van na de bestreden beslissing van 20 juni 2025.

Hij legt een psychiatrisch attest neer van 12 mei 2026 waarin de behandelende psychiater bevestigt dat hij schizofrenie heeft van het gedesorganiseerde type. Er wordt toegelicht dat deze stoornis een invloed heeft op verzoekers aandacht, concentratie en inschattingsvermogen. Verder wordt vermeld dat verzoeker in het Psychiatrisch Ziekenhuis Sint-Truiden is opgenomen sedert 14 april 2026.

Daarnaast legt hij een brief neer van 28 mei 2026. Hierin getuigt zijn sociaal assistente dat verzoeker werd toegewezen aan een kleinschaliger centrum en dat hij in dit centrum toekwam op 13 januari 2026 na een opname in een psychiatrisch ziekenhuis. Zij verklaart dat verzoeker weinig zelfredzaam is en veel ondersteuning nodig heeft in zijn dagelijks functioneren. Fysiek gezien kan hij in principe alles maar door zijn psychische toestand zit hij niet op een normaal bewustzijnsniveau waardoor hij niet goed voor zichzelf zorgt. Hij neemt medicatie die aan het onthaal van het opvangcentrum wordt beheerd. De medicatiemomenten zijn gekoppeld aan zijn sigaretten waardoor hij wel ongeveer weet op welke momenten hij moet gaan. Wanneer hij niet spontaan komt vragen achter zijn sigaretten, zullen de onthaalmedewerkers hem halen om zijn medicatie toe te dienen. Zonder zijn medicatie hervalt hij heel snel. Hij wordt dan heel erg apathisch en reageert totaal niet meer op prikkels. Er kan dan niet meer met hem worden gecommuniceerd. Hij loopt voorts een beetje apathisch rond in het verkeer, ziet en hoort niet wat er rond hem gebeurt. Dit maakt dat hij soms zichzelf of anderen in gevaar kan brengen in drukke verkeerssituaties. Zijn sociaal assistente geeft verder aan dat hij heel beïnvloedbaar en fragiel is. Zij bevestigt dat verzoeker recent opnieuw werd opgenomen. Hij hoort volgens haar eigenlijk thuis in een psychiatrisch verzorgingstehuis waar hij de zorgen en begeleiding zou krijgen die hij nodig heeft. Hij heeft zijn recht op opvang behouden door uitzonderingsmaatregelen die Fedasil heeft toegestaan. Verzoeker wordt ter zitting door een sociaal assistent begeleid.

7.2. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker, door middel van de bij zijn aanvullende nota's gevoegde stukken en de toelichting ter zitting, nieuwe elementen heeft aangebracht. Uit de stukken die heden voorliggen blijkt dat verzoeker kampt met zeer ernstige psychische problemen en dat er minstens indicaties lijken te zijn dat deze actueel zijn zelfredzaamheid, zijn zelfstandig functioneren, zijn inschattingsvermogen, zijn aandacht en zijn weerbaarheid ernstig kunnen verstoren. Dat zijn toestand stabiel zou zijn, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, wordt tegengesproken door het gegeven dat verzoeker na het nemen van de bestreden beslissing van 20 juni 2025, opnieuw werd opgenomen in de psychiatrie in het begin van 2026 alsook in april 2026.

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of vertegenwoordigd.

In het licht van het geheel van de door verzoeker bijgebrachte nieuwe stukken en toelichtingen, acht de Raad een nader onderzoek noodzakelijk. In het bijzonder oordeelt de Raad dat een verder onderzoek naar de psychische toestand van verzoeker is vereist om de impact van zijn stoornis bij een toekomstgerichte analyse van het risico op vervolging of ernstige schade te kunnen beoordelen. Gelet op de vereiste van een volledig en ex nunc-onderzoek van het beroep, is een nader onderzoek in deze derhalve noodzakelijk en relevant voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Dit geldt te meer nu in de EUAA *"Country Guidance: Somalia"* van oktober 2025 gewag wordt gemaakt van een risicoprofiel voor personen met een handicap en/of ernstige medische aandoeningen, inclusief geestelijke gezondheidsproblemen (p. 68-69). Verder, zoals in de beschikking wordt geduid, blijkt dat in Mogadishu de mate van het willekeurig geweld hoog is zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die naar Mogadishu terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, thans vigerend artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347, dat inhoudelijk hetzelfde luidt. De Raad stelt vast dat verzoeker heden in zijn aanvullende nota's een aantal persoonlijke omstandigheden naar voren brengt die invloed kunnen hebben op zijn weerbaarheid om zich te onttrekken aan de risico's van het willekeurig geweld en zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen.

8. De Raad wijzigt, gelet op wat voorafgaat, zijn standpunt van de beschikking van 10 maart 2026.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 juni 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,	kamervoorzitter
T. LEYSEN,	griffier

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. MAES TORRES LOREDO